

dette Forslag, at de paagældende Egne og navnlig Nyborg By, efter hvad der staar i Loven af 1879, naturlig maatte vente, at denne Bane maatte komme, og den ærede Minister sagde under det Ordstifte, der, som før berørt, fandt Sted under Sagens 1ste Behandling med den fungerende Ordfører, i alt væsentligt det samme som i Dag. Jeg maa med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier — de findes i Lands-tingstidenden Sp. 322. Den ærede Minister siger der: „Men jeg tillader mig at mene, at naar man sætter ind i en Lov, at noget skal gælde, indtil en af Staten anlagt Bane fra Nyborg til Ringe aabnes for Driften, have vistnok de, der interessere sig for en saadan eventuel Bane, følt sig saa overordentlig glade og fyldestgjorte ved at faa denne Bestemmelse ind i Loven, at det ikke vil fejle, at de senere ville sige: hvorfor satte I det ind, naar det ikke var Meningen at komme med en saadan Lov?“ Det er selvfølgelig ikke noget Vaand paa Rigsdagen, at en saadan Bestemmelse staar i en ældre Lov, men hvad man nu end kan lægge ind i den, vist er det, at denne Forudsætning har fremkaldt den Forestilling hos de paagældende Egne og ikke mindst Nyborg By, at det kunde ventes i sin Tid, selv om det trak noget ud, at der vilde komme en Statsbane, og det kunde maasse anføres som et Bevis derpaa, at Nyborg By i sine meget betydelige Havneforetagender har taget den Chance med i Beregning, at der vilde kunne tilføres Byen en forøget Trafik ad denne ny Bane. Saa meget er sikkert, at naar dette Forslag falder over det Forlangende, det ærede Flertal har stillet, og som fremsættes som uskyldigt, men i Virkeligheden vil være Gift for Sagen, vil det fremkalde en ganske betydelig og i mine Øjne berettiget Skuffelse hos Byen. Jeg maa derfor vedblivende anbefale at stemme for det Underændringsforslag, som jeg antager i ethvert Tilfælde ikke vil umuliggøre Banens Virkeliggørelse.

Judenrigsministeren (Fngerslev):

Jeg er enig med den ærede Taler i, at Bestemmelsen i Loven af 1879 i hvert Fald er saa moralsk bindende for Regeringen, at denne maatte fremsætte Lovforslag om et Statsbaneanlæg for denne Linie. Men jeg gentager, at jeg tør ikke gøre den Opfattelse gældende, at Rigsdagen er bunden ved tidligere Afgørelser. Thi det følger af sig selv, at en Forsamling aldrig føler sig bunden paa den Maade som en Regering; den vil hævde sin Frihed til at se paa Sagerne, og at det saa for Resten faar Betydning for

Rigsdagen, hvad der er sket tidligere, tror jeg ogsaa. Men naar jeg nævnte Forudsætningen i Loven af 1879, maa det ærede Medlem ogsaa erindre, at jeg samtidig har udtalt, at alle de Vilkaar, som staa i Loven af 1879, ogsaa Tilskuddet vedrørende, maa fornuftigvis foreslaas i denne Bane og ventes gennemført. Om man kan komme til en Forpagtning paa de af det ærede Flertal foreslaaede Vilkaar, er jeg ikke i Stand til at sige noget om, hvad jeg allerede har udtalt. Men deri, at det sydsynske Selskab i År har sagt: her er vort Tilbud, deri behøver ikke at ligge, at det skulde være et endeligt Tilbud, og at det skulde være utilstedeligt ogsaa senere at forhandle derom. Jeg kan jo ikke vide, hvorledes det ser paa Sagen, jeg er altsaa nødt til at føle mig for, og jeg føler mig noget trøstet ved, at det ærede Medlem, der har hjemme i Odense (B. Petersen), er saa venlig at fortælle, at Staten kan herefter vente noget mere af den sydsynske Bane. Altsaa, det kan jo være, at man kan komme til at gaa noget ud over det Tilbud og give Staten noget mere, og at man kan vente noget mere af denne Bane. Det styrker mig noget til at vove mig ud paa ny Forhandlinger, naar jeg hører, det gaar bedre og bedre, og at man kan være en Del Penge. Det ærede Medlem vil jo vide, at Staten faar ikke noget, før der tilsidst er et klæffeligt Overskud.

Andsen: Jeg vil kun gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 6te Pres (S. Pedersen). Det ærede Medlem har stillet sit Underændringsforslag for derved at opnaa den størst mulige Sandfynlighed for, at denne Bane overhovedet skal blive bygget, og ser i Udvalgets Flertals Forslag en Fare for, at Banen slet ikke vil blive til noget. Det ærede Medlem vil altsaa virke for, at Banen kan blive bygget og komme de paagældende Egne til gode. Nu staar det for mig saaledes, at, om end Underændringsforslaget vedtages, har man dog ingen Sikkerhed for, at det private Selskab vil gaa ind paa Forpagtningen paa de Vilkaar, som det ærede Medlem stiller; derimod vil der opnaas absolut Sikkerhed for, at Banen vil blive bygget og aabnet for Trafikken, naar man følger mit Forslag. (Modsigelse) So, thi jeg tror dog nok, at naar der er Tale om Anlæg af en Bane, som Staten skal drive, og Rigsdagen har vedtaget den, og Regeringen er gaaet ind derpaa, saa er der Sikkerhed for, at Banen bliver anlagt. Det ærede Medlem vil derfor ved at stemme som jeg opnaa den Sikkerhed for Banens Anlæg, som han efter mig